

ହରିୟାଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ରବି ବାଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ନଭେମ୍ବର 26, 1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ- ହରିୟାଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ତାରିଖ 9.3.1990- ଶିକ୍ଷକମାନେ- ବେତନ ହାରର ସମାନ୍ତତା- ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ହାର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପାର୍ଜନ କରିବାର ଦାବି- କନିଷ୍ଠ ମୂଳ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ- ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ହାର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି କରିବା- ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, 9.3.1990 ରେ ଏବଂ ପରେ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହେଁ- ସରକାରୀ ପରିପତ୍ରର ତାରିଖ 9.3.1990- ବର୍ଣ୍ଣାଯାଇଛି, ଆବେଦନରେ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଅଟେ।

ଖଜିର ସିଂହ ବନାମ ହରିୟାଶା ରାଜ୍ୟ, [1995] Supp. 3 SCC 697, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଚମନ ଲାଲ ବନାମ ହରିୟାଶା ରାଜ୍ୟ, [1987] 3 SCC 213 , ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା- 15401/1996 ।

ସି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା- 10548/1994 ରେ ପଞ୍ଚାବ ଏବଂ ହରିୟାଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା.6.3.95ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେମ ମଲହୋତ୍ରା, ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜୟ ସିଂହାଚ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଙ୍କଜ କାଲରା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବି.ଟି./ଇ.ଏଡ୍ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ଦାବି କରି ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କୁ କନିଷ୍ଠ ମୂଳ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଜୁଲାଇ

ରାଜ୍ୟ ବନାମ ରବି ବାଲା

23, 1957 ତାରିଖରେ ତତ୍କାଳୀନ ପଞ୍ଜାବ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା- 5056-ଏଫ୍.ଆର୍.-11/57 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଚିଠି ଆଧାରରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଉନ୍ନତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମାନତା ଦାବି କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଅଟେ ।

ଏହି ବିବାଦ *ଝାଜିର ସିଂହ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ*, [1995] Supp. 3 SCC 697 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଆଛାଦିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ, ଅର୍ଥାତ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ଶିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବେତନ-ହାର ସଂଶୋଧନ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବାବେଳେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ, ହରିୟାଣା ସରକାର 9 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1990 ରେ ସେମାନଙ୍କର ନୀତିଗତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ, ବି.ଟି. କିମ୍ବା ବି.ଏଫ୍. ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନେ ସେହି ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାରିଖ ଠାରୁ ଉକ୍ତ ଗ୍ରେଡ୍ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ତେଣୁ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ 9.3.1990 ପୂର୍ବରୁ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ ସ୍ୱତଃ ଉକ୍ତ ଗ୍ରେଡର ବେତନର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ, ଶ୍ରୀ ପଙ୍କଜ କାଲରା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, *ଚମନ ଲାଲ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ*, [1987] 3 SCC 213 ରେ ଏହି ବିବାଦକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସରକାର ମାର୍ଚ୍ଚ 9, 1990ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନକ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଶୂନ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆମେ ବିବାଦରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ତା ପାଇନାହିଁ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ, ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ଚିଠିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ ମିଳିତ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ପରିପତ୍ର ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ କୋଠାରୀ ଅନୁକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ହରିୟାଣା ସରକାର 5 ଜାନୁଆରୀ, 1968ରେ ଦେଇଥିବା ଚିଠି ପରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପଞ୍ଜାବ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରିନଥିଲେ । ତେବେ, ଏହା ଅର୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସରକାର ଉପରୋକ୍ତ ଚିଠିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ, ସେମାନେ ସମଗ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଚିଠିର ଅନୁକ୍ରେମ 6 ରେ ଏହିପରି କହିଥିଲେ:

"6. ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଭୁଲ ଅର୍ଥ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସମଗ୍ର ବିଷୟକୁ ପୁନଃ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି । ପୁନଃବିଚାରର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ହରିଆଣାର ରାଜ୍ୟପାଳ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଆଗ୍ରହ ହେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ଶିକ୍ଷକମାନେ ପଞ୍ଜାବ ସରକାରଙ୍କ ପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା- 5056-F-11-57/6600 ତାରିଖ 23 ଜୁଲାଇ, 1957 ର ଅନୁକ୍ରେମ ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ବେତନ ହାରରେ ସ୍ଥାନିତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ଅନୁକ୍ରେମଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ହରିୟାଣା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିଠି/ ବିଜ୍ଞପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁ ଚିଠିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ସମୟରେ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି/ଉକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ ପାଇଁ ଅକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ପ୍ରଧାନ/ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ପଦବୀ ଅନୁଯାୟୀ ବେତନ ହାରରେ ରଖାଯିବ ଏବଂ କେବଳ ଉକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ଧାରଣା / ଅର୍ଜନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଉକ୍ତ ବେତନ ହାର ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।"

ଏହି ଚିଠି *ଝାଜିର ସିଂହ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଉକ୍ତ ବେତନ ହାରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇବାକୁ

ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଖଜିର ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାର ରାୟରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ- 10 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ 9 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1990 ପୂର୍ବରୁ ବି.ଟି. ଏବଂ/ କିମ୍ବା ବି.ଏଡ୍ ହାସଲ କରିଥିଲେ ସେମାନେ 23 ଜୁଲାଇ, 1957 ରେ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟର ଚିଠିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ- 2 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ହାରରେ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ତେଣୁ, 9 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1990 ରେ ସରକାରଙ୍କ ପରିପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ; ଏହା ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ଡାରିଂଗରେ ଏବଂ ପରେ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ, ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଟି.ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦିକା :

ଶ୍ରୀମତୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାନ୍ତି
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ